

РЕШЕНИЕ

№ 9970

гр. София, 13.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.02.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Йорданова
Димитър Петров

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **11181** по описа за **2025** година докладвано от съдия Пламен Горелски, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно, проведено по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания.

С касационна жалба адвокат – пълномощникът на Б. И. М. оспорва РЕШЕНИЕ № 3156/19.08.2025 г. на Софийския районен съд, НО, 135^{-ти} състав, постановено по НАХД № 1809/2024 г. С решението е потвърдено издаденото от началник сектор в Отдел „Пътна полиция“ – СДВР **НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ** № 23-4332-023702/10.10.2023 г., с което на касатора, на основание чл. 175а, ал. 1, предл. трето от Закона за движението по пътищата е наложено административно наказание „глоба“, в размер на 3 000 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 12 месеца, за нарушение на чл. 104б, т. 2 с.з.

В съдебно заседание касаторът не е представляван. С касационната жалба и с молба от 12.02.2026 г. твърди неправилност на въззивното решение, поради допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила и неправилно приложение на материалния закон – възражения, по които въззивният съд е взел отношение. Поддържа се още, че липсват безспорни доказателства за извършено нарушение, съответно, че описаното в АУАН и в НП деяние не е съставомерно от обективна и от субективна страна, по отношение забраната, установена с чл. 104б, т. 2 ЗДВП.

Ответникът не е представляван. Посредством юрисконсулт представя писмено становище, с което оспорва касационната жалба и заявява искане за юрисконсултско възнаграждение, като прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Прокурорът при Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, след анализ на приложените по делото доказателства, на доводите и възраженията на страните, съобразно чл. 218 АПК, приема за установено следното.

Касационната жалба е подадена в срока, определен в чл. 211, ал. 1 АПК от надлежна страна и е процесуално допустима.

Предвид разпоредбата на чл. 218, ал. 1 АПК Съдът е обвързан с посочените в жалбата пороци на решението, но за валидността, допустимостта и съответствието му с материалния закон следи служебно. Доводи за нищожност и недопустимост на обжалваното решение не са наведени от касационния жалбоподател и Съдът не открива при извършената служебна проверка наличието на такива основания.

Установената и проверена в съдебното следствие пред СРС фактическа обстановка е следната: на 24.07.2023 г., около 23.07 часа, в [населено място] И. М. управлявал лек автомобил с установени марка и регистрационен номер, като по [улица], с посока на движение от [улица]към [улица]и на кръстовището, образувано от [улица]и [улица]преднамерено извел МПС извън контрол, чрез маневра „ляв завой“, довеждайки автомобила до загуба на сцепление на задните колела с пътната настилка, с което застрашил и останалите участници в движението. Тези действия били наблюдавани от свидетелите Н. и М. – патрулиращи служители на СДВР.

Въззивното решение е правилно и не са налице касационни основания за отмяната му. Въззивният съд е анализирал подробно показанията на разпитаните свидетели, съпоставяйки ги, вкл. с писмените доказателства. Изложил е изчерпателни мотиви за законосъобразно ангажирана административнонаказателна отговорност. Мотивите на въззивния съд съответстват на доказателствата и касационната инстанция изцяло ги споделя, като не намира причина да ги коментира изрично, предвид чл. 221, ал. 2, изр. второ АПК.

Разпоредбата на чл. 104б, т. 2 ЗДвП забранява на водачите на МПС да използват пътищата, отворени за обществено ползване за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари. Санкционната разпоредба на чл. 175а, ал. 1, предл. трето с.з. предвижда за нарушение на забраната по чл. 104б, т. 2 наказание за водача лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок 12 месеца и глоба 3 000 лв.

Установено и доказано е, че на процесните дата, час и място касаторът е извършил описаните в акта и в НП действия. Легално определение на понятието „дрифт“, което в буквален превод означава „плъзгане, пързаяне“ липсва, но съдебната практика приема, че се касае за техника на шофиране, при която водачът преднамерено извежда моторно превозно средство извън контрол, чрез презавиване и форсиране на двигателя, причиняващо загуба на сцеплението между част от колелата, като по време на дрифта движението на автомобила е напречно на завоя, осъществено под влиянието на тежестта му и инерционния момент. Именно довеждането на МПС извън контрол се приема като използване на пътищата, отворени за обществено ползване за други цели, освен превозването на хора и товари. Подобно поведение, макар да не е елемент от фактическия състав на цитираните норми потенциално застрашава живота и здравето на останалите участници в движението. Вписването в АУАН и НП за създадената опасност, противно на твърденията на касатора, не пречатства правото му на защита. Необоснована е и поддържаната защитна теза, че с модел на автомобил като процесния не може да се направи дрифт, тъй като от значение са умишлените действия, с които същият се извежда извън контрол, а не техническата пригодност за професионален дрифт.

Отхвърлянето на касационната жалба обуславя основателност на искането на ответника за юрисконсулстско възнаграждение, което Съдът, на основание чл. 63д, ал. 4, ал. 5, вр. ал. 1 ЗАНН,

вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ определя в размер на 130 лева.
Водим от гореизложените мотиви и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо АПК, чл. 63в ЗАНН,
Административен съд София – град, V^{-ти} касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3156/19.08.2025 г. на Софийския районен съд, НО, 135^{-ти} състав, по
НАХД № 1809/2024 г.

ОСЪЖДА Б. И. М. - ЕГН: [ЕГН] да заплати на СТОЛИЧНА ДИРЕКЦИЯ НА ВЪТРЕШНИТЕ
РАБОТИ юрисконсултско възнаграждение, в размер на от 66, 47 евро (шестдесет и шест евро и
четиридесет и седем евроцента).

Касационното решение е окончателно и не подлежи на обжалване, и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: